

njam, da sem težko ranjen v levo nogo in le Bog ve, če bom še kdaj doma. Prepeljete me v Ljubljano v bolnico. Dalje ni mogel poročati. Njegov zdravnik na bojišču je nadaljeval dopisnico. Do tukaj je še Vaš sin sam pisal. Poročam vam, da je bil Vaš sin izbran junak in vrl branitelj domovine. Ranjene noge ni dovolil odrezati, desno pa je imel zmrznjeno. Bog Vas potolaži! Dr. Ml. . . .

Sv. Andraž v Slov. gor. Žalostno in tužno vest je izvedela rodbina Pihlerjeva. Henrik Pihler, star 24 let, poddesetnik domačega pešpolka, edini sin Andraža Pihler, posestnika v Drebetincih, je dne 15. novembra t. l. na južnem bojišču v najlepšem cvetu svoje mladosti za cesarja in domovino pretil svojo kri. Se tistega dne predpoldne je pisal svojim domačim, da je še hvala Bogu zdrav, a popoldne je zadet od sovražne kroglice in spreviden s sv. zakramenti se preselil v večnost k ljubemu Jezusu. Tako piše njegov tovariš narednik Vinko Majcen starišem. Kot fant je bil Henrik Pihler pošten, miroljuben in vsakemu prijazen in zato ga je tudi vse spoštovalo in ljubilo. Pri sorodnikih in znancih v okolici je užival ugled, ker je bil vsem v veselje in ponos, up in nada. V začetku vojske je bil na severnem bojišču ranjen v roko. Po ozdravljenju je moral na južno bojišče, na katerem je našel prerano smrt. Zalujoče stariše in sorodnike pa naj tolaži mili Jezus! Na zopetno srečno in veselo svidenje onkraj groba gori nad zvezdami v svetem raj!

Gornji Kamenskiak pri Ljutomeru. Nemila smrt nam je pokosila tudi mladeniča Jožefa Kosi, poddesetnika v najlepši dobi, starega še le 21 let. Nahajal se je 6 mesecev na ruskem bojišču, in sedaj že 5 mesecev na italijanskem bojišču, kjer ga je dne 21. okt. zadela granata ter mu odtrgala nit mladega življenja. Bil je priden, pošten in trezen fant. Vsak, ki ga je poznal, ga je ljubil. Še v zadnjem pismu, ki ga je pisal svoji sestri, še ravno dan pred smrtjo, se je priporočeval svojemu patronu sv. Jožefu in preblazeni Devici Mariji, ki sta mu gotovo prišla na pomoč ob njegovi smrti uri. Spavaj mirno, dragi Joško v tuji zemlji. Vas pa ljubi stariši, sestre in 3 bratje vojaki, ki se še nahajate v daljnih krajih, eden že celo leto dni v ruskem ujetništvu, naj tolaži ljubi Bog in upanje na svidenje v boljši domovini nad zvezdami.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Umrl je na južnem bojišču Franc Toplak, doma iz Dragoviča. Bil bi še le komaj dne 21. februarja 1916 star 20 let. Vse ga je ljubilo in spoštovalo. Bil je priljubljen pri domačih, sorodnikih, sosedih in prijateljih. Služil je pri našem domobranskem pešpolku. Najprej je odšel na severno bojišče, kjer se je bojeval tri mesece. Potem je bil v bolnišnici en mesec dni. In ko je ozdravel, je moral iti za domovino in cesarja na italijansko bojišče. Tamkaj je bil komaj 14 dni in že ga je zadela sovražna kroglica dne 1. novembra, dva prsta pod desnimi očesom, nakar je čez deset minut izdihnil svoje mlado dušo. Za njim zalujeta oče in mati, ter tri sestre. Bili mu goriška zemlja lahka! Naj v miru počiva!

Sv. Barbara v Haložah. Pri nas je bila precej ugodna vinska letina. Vino je večinoma vse proclano. Večji posestniki ga še hranijo za boljše čase. Cena mu je od 70—100 v liter. Kapljica je prav dobra. — Blizu 400 naših fantov prelva kri na raznih bojiščih za cesarja in domovino. 25 jih je že padlo, 15 se jih pogreša, štirje so odlikovani. — Po agitaciji našega g. župnika Janeza Vogrin so podpisale za 3. vojno posojilo ž njim vred štiri stranke lepo vsoto: 33.800 kron!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V začetku tretje bitke ob Soči sta padla dva nadebudna mladeniča. Na kraških tleh počiva Alojzij Zafošnik iz G. Pletar, brat č. g. Jakoba Zafošnik, kaplana v Leskovcu. Naprošen od rajnega, je njegov tovariš Jan. Cvetko naznanil žalostno novico starišem. Dne 28. oktobra 1915 piše: Dragi vsi domači! S prav žalostnim srcem sem se pred danes kot Alojzijevo prijatelj k pisanju. Vašega sina in mojega prijatelja Alojzija smo že položili k večnemu počitku. Bog mu daj mir božji! Molite za njega in za nas vse, ki smo še tukaj. Ne smete biti preveč žalostni, saj on že uživa večno veselje, ki si ga je zaslužil. Podpisani smo vsi, ki smo videli njegov grob in križ. Janez Cvetko, Tomaž Črnko, Martin Mohorko, Franc Drevenski iz Sikol, Martin Sluga, Skledar Janez iz Vinar. — Pretresljiva je bila smrt Antona Črnko iz Zupčeje vasi; umrl je nenadoma, ko se je pogovarjal z bratom in tovariši, kakor poroča njegov brat Tomaž: Predno vam dalje pišem, Vas prav lepo pozdravljam in vam naznanim, da je brat že mrtev. Bil sem ravno zraven, ko je storil smrt. Govorila sva do zadnje ure. Bil sem zelo vesel, ko sva prišla z bratom skupaj na bojišču, a nisva bila dalje, kot en teden. Sedeli smo skupaj v rezervnih zakopih. Naenkrat udari granata med nas, kamenje se je razletelo, priletel mu je en kamen na tilnik in bil je pri priči mrtev. Še en tovariš je bil mrtev, drugi vsi zelo ranjeni, a jaz sem, hvala Bogu, živ in zdrav ostal. Brat je umrl brez vsakega trpljenja, tudi sem opravil pri njem krščansko dolžnost. — Rajni je bil vrl mladenič in prikupljivega vedenja, ki je obetal postati zaveden mož, pridno je deloval v svojem stanu ter kot odborik Bralnega društva, Marijine družbe in Mladeniške zveze. — Položila sta svoje mlado življenje na altar domovine. Bog Vama podeli večno domovino!

Dravljice. Za božičnico vojakov so domačubni svate na gostiji Francu Slemenšek in Rozdije Za-

bukovšek v Pletovarjah 22 kron nabrali. Zabili jih Bog! — Odlikovanje z dvema svečnjama je dobil in bil povišan v korporala naš dragonec Janez Lesjak.

Celje. Nadvojvoda Franc Salvator je podelil e. kr. finančnemu nadrespicijentu Ernestu Cajnko, ki je pridržen komisarijatu v Celju, bronasto častno kolajno Rudečega križa.

Celje. Kuharica Terezija Hangler je svojega lastnega otroka položila v peč in ga sežgala.

Celje. Dne 26. novembra so našli mrtvega ležati v tukajšnjem mestnem parku 16 letnega sladščičarskega učenca Jožefa Ofner, doma iz Gradeca. V roki je še držal flobert-pisto, iz katere se je ustrelil samega sebe v senca.

Rajhenburg. Tolažilna in žalostna poročila prihajajo k nam dan za dnevom, poročila o naših vojaki. Iz cele župnije jih je odšlo pod orožje do 710. Izmed teh jih je v vojski sedaj še okoli 480, ranjenih je do 70, padlo jih je nad 40, v ujetništvu tudi okoli 40, izginilo jih je do 60, a ostali se zdravijo v bolnicah. Tolažilnih poročil pride vedno. Tako se je oglasil po dolgih mesecih iz Čardžuja, dežela Buhara, v bližini Perzije, Kukovičič Martin. Ciglar Janez piše iz Abrahamovske ob Donu, kjer je za delavca pri nekem Savku Udovoku. Ujet je eden najboljših članov Orla, Janez Pleterski, Tudi Pribožič Anton, Orlov član, se nahaja v Sibiriji. O Mihaelu Pribožič, njegovemu bratu, je prišlo poročilo, da je na Ruskem ujet in zdrav, pa brez natančnejših podatkov. Kukovičič Franc piše iz Kazana, Cemič Jožef iz Orenburga, Repar Franc, posestnik v Aužah, iz Taškenta, Resnik Anton iz Grabna se je oglasil iz Kovrova, J. Ban, posestnik Arneško, je tudi tam; ujet je Ivačič Alojz, Pavlovič Maks, Seršen Matija, Abram Anton iz Dobrove, Zupane Jožef piše iz Samare; Remih I., Gorica, Medvešek Martin, Gor. Lesk; Ferlan Anton, Lokve, Bobek Franc, Presedol, Presker Albin, učit., Sorčan, Rainer Bruno, Rajhenburg, Bohorč Janez, Presdol, Pribožič Martin, Raztez, Kadivnik Mihael, Rojno, Ajdonik Alojz, Ciglar Alojz, Raštanj, Bence Franc, Selce, Omrzel Franc, Senovo, Butkovič Alojz, Lesk Franc, Popolovšek Franc, Vodopivec Jožef, Zakšek Anton, Stolovnik, Kočevar Franc, Stranje, Jan. Bitanc in Jankovič Franc iz Sedma, so se oglasili iz ujetništva. Vsakdo željno pričakuje, da bi se še njegovi svoji, o katerih že mesce ni nobenega poročila, oglasili vsaj iz ujetništva. — Izmed padlih posebno obžalujemo izgubo mladih, nadebudnih gospodarjev: Alojz Kozine, vrl in podjeten gospodar, naš somišljenik, obče priljubljen pri vseh, ki so ga poznali, član krajnega šolskega sveta pri Sv. Antonu, je izdihnil v Karpatih, zadet od šrapnela. Za njim zaluje mlada žena z drobnimi otroci, pa tudi vsa okolica lepe Gračke gore. Ugledna hiša Pavličeva v G. Leskovcu žaluje za svojim gospodarjem Jožefom. Komaj je postal samostojen, ga je poklicala dolžnost in ni ga več. Slabotna mati je umrla vsled izgube sina in zeta. Les Janez in Valent Franc iz Stolovnika sta ravno tako bila iztrgana svojim rodbinom. Izmed članov Orla obžalujemo izgubo Martina Živič in Jož. Pleterski iz Auž. Oba sta bila vzorna člana Marijine družbe in sodelovalca na polju mladeniškega društvenega življenja. Govori se tudi, da je padel Janez Abstin, prej vedno med prvimi, kadar so nastopali mladeniči na odru, in Abram Janez. O Maksu Moškoni, prvem klicatelju fantov pod orlovske peruti in podpredsedniku spodnještajerske Podzveze Orlov ter o Jožetu Šetincu, znanem buditelju mladeničev celega Posavja in tudi vnetem sodelovatelju v rajhenburski telovadnici, nam ni došlo nobeno poročilo od avgusta 1914. Bog daj, da bi se še kdaj videli na tem svetu. Ostali člani Orla: Kink Martin in Jožef, Božič Jožef, Boborč Janez, Skobrne Anton, Fabjančič Jožef in Avgust, Fabjančič Alojz, Živič Janez, Habine Karl, Pribožič Franc, Dular Avgust, Krejan Franc, Levičar Alfonz, Vodopivec Jožef, Čučnik Jan., Mirt Alojz, Pribožič Albin, Pšeničnik Vinko in Maks Suštarič se nahajajo kot boritelji za domovino sedaj na bojnem polju. Bog ohrani vse naše vrle vojake močne in zmagovite v boju in nam vsem daj, da se kmalu vidimo po tolikih mesecih ločitve!

Trbovlje. Na že davno željo mnogih trboveljskih občanov se uprizori toli lepa igra „Lurska pastarica“ v dvorani Društvenega doma, in sicer dne 12. decembra t. l. obeno ob 3. uri popoldne. Ker je čisti dobiček namenjen Rdečemu križu, se nadejamo in pričakujemo obilne udeležbe. Vstopnina po navadi!

Sv. Peter na Medvedovem selu. Č. gospod zlatomašnik Janez Nep. Sparhakl je umrl v nedeljo, dne 21. novembra po božji službi, med katero so vsi verniki molili za njegovo srečno zadnjo uro. Pogreb se je vršil v torek, dne 23. novembra ob večni udeležbi vernega ljudstva in 16 č. g. duh. tovarišev, med njimi edinega še živečega sošolca, zlatomašnika župnika Gajseka. Vodil ga je in rajnemu ganljivo slovo govoril v. g. rogaški dekan Salamon. Rajni je bil rojen 25. aprila 1837 v Rogatcu, v mašnika posvečen 1863 in je kot kaplan služil v Lučah 1863—1866, pri St. Pavlu ob Vojšk 1866—1870, v Črešnjevcu 1870—1871 in v Hočah 1871—1874 od 1874—1879 je bil provizor in župnik pri Sv. Ožbaltu ob Dravi, od 7. februarja 1879 do 30. aprila 1907 pa župnik tukaj. Ko je stopil v pokoj, se je preselil v kaplanijo, kjer je tudi umrl. V celem je bival pri nas nad 36 let. Kot tukajšnji župnik je leta 1882 dal napraviti novi veliki altar, za katerega je tudi presvetil cesar daroval 200 K, leta 1884 je zakristijo povečal in nad-

njo oratorij postavil, leta 1891 je oskrbel novi zvon za srečno zadnjo uro in leta 1905 je dal po slikarju Pavliču čedno prenoviti vso cerkev. Kot vpokojenec nam je omogočil dvojno službo božjo, h kateri so radi prihajali verniki iz vseh sosednih župnij. Bil je veselega značaja, zavoljo katerega je bil daleč znan in povsod priljubljen. Naj mu ljubi Bog bogato poplača vsa njegova dobra dela!

Planina. G. Dominik Bohorč nam poroča, da so grajščinski lovci zasledili v gozdu planinske graščne tri divje prašiče.

Kostrivnica. Na Ruskem je ujet Jož. Ogrizek. Pri vojaki je bil od 15. marca do 18. oktobra, ko je bil ujet.

Najvišje cene za svinjsko mast, speh in za svinjsko meso. Ministrska naredba določa najvišje cene za svinjsko mast, speh in svinjsko meso za tostransko državno polovico sledeče: Če prodaja svinje-rejec prekupec svinjsko mast in speh, je določena za dobo od dne 16. decembra 1915 do dne 15. januarja 1916 za svinjsko mast najvišja cena 721 K za 100 kg, za notranjo maščobo 680 K in za nespuščen speh 639 K za 100 kg. Za dobo od 16. januarja do 15. februarja 1916 za svinjsko mast 670 K, za notranjo svinjsko maščobo 628 K in za nespuščen speh 608 K, za dobo od 16. februarja do 15. marca 1916 za svinjsko mast 618 K, za notranjo maščobo 577 K in za nespuščen speh 556 K za 100 kg. Od 15. marca 1916 naprej pa do preklica za svinjsko mast 567 K, za notranjo maščobo 525 K in za nespuščen speh 505 K za 100 kg.

Zadnja poročila došla v četrtek, 2. dec.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se razglša:

Dunaj, 1. decembra.

Rusko bojišče.

Nobenih posebnih dogodkov. Pod avstro-ogrskim vrhovnim poveljstvom vojskujoče se zavezniške čete severno-izhodne bojne črte so ujele v mescu novembru 78 ruskih častnikov in 12.000 mož ter uplenile 32 strojnih pušk.

Italijansko bojišče.

Včerajšnji dan je potekel ob soški bojni črti v obče nekoliko bolj mirno. Le na tolimnsko območje so se vršili opetovani hudi napadi. Vse te sovražne sunke je odbil naš ogenj. Danes, dne 1. decembra, po noči, je sovražnik izvršil močen artilerijski napad na severno pobočje gore Sv. Mihaela. Istočasno so napadli Italijani tudi vrh te gore; bili so odbiti. Tudi sovražni napadalni poskusi na ozemlju pri Sv. Martinu so bili odbiti.

Srbsko bojišče.

Naše čete prodirajo obkoljevalno proti mestu Plevlje. Ena kolona napada višino Gradina južno-izhodno od sedla Metalka, neka druga kolona je zavzela z naskokom v popoldanskih urah in ko je nastojala tema, nek rob gorske planote 10 km severno od mesta Plevlje. Ta rob je sovražnik trdovratno branil.

Dne 29. novembra so zavzeli Bolgari mesto Prizren. Armada generala pl. Kovesa je ujele v mescu novembru 40.800 srbskih vojakov in 26.600 drugih za orožje sposobnih Srbov, uplenila 179 topov in 12 strojnih pušk.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 1. decembra.

Balkansko bojišče.

Na posameznih mestih se vršijo uspešni boji s sovražnikovimi zadnjimi stražami. Pri Prizrenu so bolgarske čete ujele 15.000 Srbov ter so uplenile veliko gorskih topov in drugega vojnega gradiva.

V Prizrenu ujeli Bolgari do 17.000 Srbov.

Srbski kralj beži.

V Prizrenu so Bolgari ujeli dne 29. novembra, ko so mesto zasedli, 16.000 do 17.000 Srbov; uplenili so 50 poljskih topov in havbic, 20.000 pušk in ogromno množino vojnega gradiva. Srbski častniki so zapustili svoje čete in so v divjem begu iskali svoje rešitve. Kralj Peter in ruski poslanik knez Trubeckoj sta odjahala iz Prizrena v neznan smeri. V Prizrenu so Srbi zažgali 148 svojih avtomobilov. Bolgarsko uradno poročilo končuje svoje poročilo o bitki pri Prizrenu sledeče: „Skoro gotovo bo pomenila bitka pri Prizrenu, v kateri smo ujeli zadnje ostanke srbske vojske, konec naše vojske zoper Srbijo.“